

2. Речмен Д. Дж., Мескон М. Х. и др. Современный бизнес: учебник в 2-х томах. М.: Республика, 1995. 910 с.

3. История менеджмента. *Библиотекарь.Ру*. URL: **Error! Hyperlink reference not valid.**

КОНЦЕПЦІЯ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕКОНОМІКИ: СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕВАГИ

Петрик А.В.

*Науковий керівник: Деділова Т.В., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Останнім часом проблема обмеженості ресурсів все гостріше стає перед урядами багатьох країн світу. Глобальне потепління та зміна клімату зумовлюють розвинутим суспільством перегляд свого відношення до споживчого ставлення природних ресурсів. Світові суспільно-політичні платформи, наукова спільнота, міжнародні об'єднання та організації активно поширюють ідеї концепції «зеленої» (екологічної) економіки.

Вперше науковці почали виокремлювати зелену економіку як окремий напрям наприкінці 80-х років минулого століття. Зокрема, термін «зелена» економіка було запропоновано широкому загалу в 1989 році й трактувався він в контексті економіки стійкого розвитку. До теперішнього часу серед вітчизняних та закордонних авторів немає єдиної думки щодо сутності даного поняття.

Найбільш поширеним підходом є розгляд сутності зеленої економіки екологічною програмою ООН (ЮНЕП). Згідно визначення ЮНЕП «зелена» економіка – це економіка, яка призводить до підвищення добробуту людей та зміцнення соціальної справедливості при одночасному істотному зниженні ризиків для навколишнього середовища та дефіциту екологічних ресурсів [1]. Також, відповідно до ЮНЕП, стійкий розвиток значним чином залежить від створення та функціонування «правильної» економіки. Саме тому концепція «зеленої» економіки є основним кроком по досягненню такого стійкого розвитку.

Зокрема, стійкий розвиток повинен спостерігатися в сільському господарстві шляхом впровадження та реалізації засобів екологічного виробництва, у промисловому виробництві – через застосування екологічних технологічних процесів, та в цілому в економіці країн – завдяки використанню альтернативних джерел енергії, правильному поводженню зі сміттям, поширенню використання відтворювальних ресурсів на противагу ресурсоємному виробництву. На відміну від цього, нинішні моделі економічного розвитку багатьох країн світу є орієнтованими на протилежний ефект й передбачають значне використання ресурсів, нераціональне поводження з відходами, зневагу до екології в цілому.

Крім того, концепція «зеленої» економіки потребує не тільки зваженого ставлення до формування добробуту суспільства на екологічних засадах, а

внутрішнього розвитку людського потенціалу, поширення ідеї демократії. Отже, екологічне та соціальне перетворення є невід'ємними елементами сталого розвитку.

Реалізація принципів «зеленої» економіки відбувається на усіх рівнях функціонування економічної системи (макро-, мезо- та мікрорівні). Пріоритетність завдань є однаковою, а перетворення в економіці повинні відбуватися як на державному рівні, так й на рівні функціонування підприємств приватного сектору.

Також проваджується активна орієнтація ринків на соціальні та екологічні цінності, запорукою ефективного використання яких є тісне співробітництво держави, соціальних інституцій, громадських та міжнародних організацій.

Значну роль в цьому процесі відіграє інноваційна активність бізнес-структур в країні, ступінь продукування та використання інформаційних технологій в цілому.

До головних принципів «зеленої» економіки можна віднести:

- орієнтація на майбутнє;
- справедливість та рівність у суспільстві;
- дотримання принципів сталого розвитку;
- принцип застережливого ставлення до потенційного впливу на суспільство та оточуюче середовище;
- раціональний облік природного та соціального капіталу (партнерство, концепція життєвого циклу при обрахуванні витрат тощо);
- стійке ефективне використання ресурсів, споживання та виробництво;
- викоренення бідності, гендерної нерівності, світового голоду;
- суспільне виробництво;
- вимірюваність та співставність;
- досягнення макроекономічних цілей за рахунок «зелених» проектів, в т.ч. створення «зелених» робочих місць та ін.

Реалізація концепції «зеленої» економіки в Україні передбачає радикальні перетворення, які, водночас з цим, повинні бути поступовими та органічними. Саме «зелені» ідеї повинні стати джерелом сталого розвитку нашої держави й бути основою розробки національних стратегій, програм та документів.

Доктрина «зеленої» економіки України стане головним напрямом трансформації держави на найближчу стратегічну перспективу до 2030 року. Завдяки цьому, ми можемо досягнути значного успіху у впровадженні заощадливих технологій виробництва, освоєнні нових світових ринків, підвищення рівня національної конкурентоспроможності країни, а також зробити свій вклад в збереження нашої планети для нащадків в цілому.

Література:

1. Чмир О.С., Захаркевич Н.П. «Зелена» економіка: сутність, цілі та базові принципи. *Економічний вісник Донбасу*. 2013. №3 (33). С. 54-62.